

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 1.12.2006
KOM(2006) 751 wersja ostateczna

2005/0126 (COD)

Zmieniony wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i
pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych (doręczanie dokumentów)**

(przedstawiona przez Komisję na mocy art. 250 ust. 2 Traktatu WE)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST

Dnia 11 lipca 2005 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniający rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie doręczania w państwach członkowskich sądowych i pozasądowych dokumentów w sprawach cywilnych i handlowych¹. Parlament Europejski przekazał następnie wniosek swojej komisji prawnej, która ustosunkowała się do niego w sprawozdaniu z 2 lutego 2006 r. Dnia 14 lutego 2006 r. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny wydał opinię w sprawie wyżej wymienionego wniosku². Na posiedzeniu w dniu 1 czerwca 2006 r. Rada osiągnęła ogólne porozumienie w sprawie tekstu rozporządzenia i zaproponowała przedstawienie jego znowelizowanej wersji. Na sesji plenarnej w dniu 4 lipca 2006 r. Parlament Europejski przyjął opinię, w której zatwierdził wniosek Komisji z zastrzeżeniem kilku poprawek oraz wezwał Komisję do przedstawienia w formie zmienionego wniosku znowelizowanej i kompletnej wersji rozporządzenia uwzględniającej zaproponowane poprawki. Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski odpowiadają treści tekstu zatwierdzonego przez Radę 1 czerwca 2006 r.

2. CEL ZMIENIONEGO WNIOSKU

Niniejszy zmieniony wniosek jest wynikiem dostosowania pierwotnego wniosku Komisji do ustaleń ogólnego porozumienia Rady i opinii Parlamentu Europejskiego.

3. OPINIA KOMISJI NA TEMAT POPRAWEK PRZYJĘTYCH PRZEZ PARLAMENT

Komisja akceptuje w całości wszystkie poprawki przyjęte przez Parlament Europejski.

4. WNIOSEK

Uwzględniając art. 250 ust. 2 Traktatu WE, Komisja wprowadza odpowiednie zmiany do swojego wniosku.

¹ COM(2005) 305 wersja ostateczna

² CESE 231/2006

Zmieniony wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych (doręczanie dokumentów)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 61 lit. c) i art. 67 ust. 5 tiret drugie,

uwzględniając wniosek Komisji³,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁴,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia postawiła sobie za cel utrzymanie i rozwój unijnej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w obrębie której zapewniony jest swobodny przepływ osób. W celu stworzenia takiej przestrzeni Wspólnota przyjmuje między innymi środki dotyczące współpracy sądowej w sprawach cywilnych, niezbędne do prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego.
- (2) Prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego wymaga poprawy i przyspieszenia przepływu dokumentów sądowych i pozasądowych dotyczących spraw cywilnych lub handlowych w ramach procedury ich doręczania między państwami członkowskimi.
- (3) Aktem prawnym z dnia 26 maja 1997 r.⁵ Rada przedstawiła tekst konwencji w sprawie doręczania w państwach członkowskich Unii Europejskiej dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych i zaleciła, by państwa członkowskie przyjęły ją zgodnie z własnymi przepisami konstytucyjnymi. Konwencja ta nie weszła w życie. Należy jednak nadal uwzględniać wyniki negocjacji w sprawie jej zawarcia.

³ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].¹

⁴ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

⁵ Dz.U. C 261 z 27.8.1997, str. 1. W dniu, w którym sporządzono tekst konwencji, Rada przyjęła również do wiadomości sprawozdanie wyjaśniające do konwencji, które znajduje się na str. 26 wyżej wskazanego Dziennika Urzędowego.

- (4) Dnia 29 maja 2000 r. Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 1348/2000 w sprawie doręczania w państwach członkowskich sądowych i pozasądowych dokumentów w sprawach cywilnych i handlowych⁶. Treść tego rozporządzenia opiera się głównie na postanowieniach konwencji.
- (5) Dnia 1 października 2004 r. Komisja przyjęła sprawozdanie⁷ na temat stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1348/2000 w sprawie doręczania dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych w państwach członkowskich⁸. W sprawozdaniu stwierdzono, że od 2001 r., kiedy weszło w życie rozporządzenie (WE) nr 1348/2000, nastąpiła ogólna poprawa, jeśli chodzi o jego stosowanie, co wpłynęło na przyspieszenie procedury przekazywania i doręczania dokumentów między państwami członkowskimi, choć stosowanie niektórych przepisów rozporządzenia nie jest jeszcze w pełni zadowalające.
- (6) Skuteczne i szybkie procedury sądowe w sprawach cywilnych to takie, które pozwalają w szybkim i bezpośrednim trybie przekazywać dokumenty sądowe i pozasądowe między wyznaczonymi przez państwa członkowskie organami lokalnymi. Państwa członkowskie mogą wyrazić zamiar wyznaczenia tylko jednej jednostki przekazującej lub przyjmującej dokumenty albo jednej jednostki odpowiedzialnej za obie te funkcje na okres pięciu lat. Decyzja taka może być przedłużana co pięć lat.
- (7) Kryterium szybkości przekazu uzasadnia wykorzystanie wszelkich właściwych środków, pod warunkiem że spełnione są niektóre warunki dotyczące czytelności i wiarygodności otrzymanego dokumentu. Bezpieczeństwo przekazu wymaga, aby przekazywanemu dokumentowi towarzyszył standardowy formularz, wypełniany w języku miejsca doręczenia lub w innym języku dopuszczonym przez dane państwo członkowskie.
- (8) Niniejsze rozporządzenie nie powinno stosować się do czynności doręczenia dokumentu upoważnionemu przedstawicielowi strony w państwie członkowskim, w którym toczy się postępowanie, bez względu na miejsce zamieszkania tej strony.
- (9) Doręczenie dokumentu powinno nastąpić w najszybszym możliwym terminie, a w każdym przypadku przed upływem miesiąca od dnia jego wpłynięcia do jednostki przyjmującej.
- (10) W celu zapewnienia skuteczności niniejszego rozporządzenia możliwość odmowy doręczenia dokumentów powinna zostać ograniczona do wyjątkowych sytuacji.
- (11) Mając na uwadze ułatwienie przekazywania i doręczania dokumentów między państwami członkowskimi, powinno się stosować standardowe formularze stanowiące załączniki do niniejszego rozporządzenia.
- (12) Jednostka przyjmująca powinna poinformować odbiorcę na piśmie, wykorzystując w tym celu standardowy formularz, że może on odmówić przyjęcia doręczanego dokumentu w momencie doręczenia lub odesłać go do jednostki przyjmującej w ciągu jednego tygodnia, jeżeli dokument ten nie został sporządzony w zrozumiałym dla

⁶ Dz.U. L 160 z 30.6.2000, str. 37

⁷ COM/2004/603 wersja ostateczna; SEC(2004) 1145

⁸ Dz.U. L 160 z 30.6.2000, str. 37

niego języku lub w języku urzędowym miejsca doręczenia. Jeżeli adresat skorzystał z prawa do odmowy przyjęcia dokumentu, zasada ta ma również zastosowanie w przypadku kolejnych doręczeń. Niniejsze zasady dotyczące odmowy przyjęcia dokumentu powinny mieć również zastosowanie w przypadku doręczania dokumentów za pośrednictwem przedstawicieli dyplomatycznych lub konsularnych, poczty oraz doręczeń bezpośrednich. Należy ustalić, że rozwiązaniem takiej sytuacji może być doręczenie adresatowi tłumaczenia dokumentu.

- (13) Szybki przekaz zakłada dostarczenie dokumentu w ciągu kilku dni od jego otrzymania. Jednakże jeżeli po upływie miesiąca dokument nadal nie został doręczony, jednostka przyjmująca powinna powiadomić o tym jednostkę przekazującą. Upływ tego terminu nie powinien wiązać się z koniecznością zwrotu dokumentu do jednostki przekazującej w przypadku, gdy wciąż istnieje duża możliwość realizacji doręczenia w rozsądnym terminie.
- (14) Jednostka przyjmująca powinna w dalszym ciągu podejmować wszelkie niezbędne kroki w celu doręczenia dokumentu również wówczas, gdy doręczenie nie było możliwe w ciągu miesiąca, np. z powodu nieobecności pozwanego w miejscu zamieszkania w czasie urlopu lub z powodu nieobecności w miejscu pracy w związku z wyjazdem służbowym. Ponadto aby uniknąć sytuacji, w której obowiązek podejmowania przez jednostkę przyjmującą działań w celu doręczenia dokumentu byłby nieograniczony w czasie, jednostka przekazująca powinna mieć możliwość wskazania w standardowym formularzu terminu, po upływie którego doręczenie nie jest już wymagane.
- (15) Uwzględniając różnice proceduralne w poszczególnych państwach członkowskich, konkretny termin doręczenia może być różny w poszczególnych państwach członkowskich. Uwzględniając tego typu sytuacje oraz potencjalne trudności, jakie się z tym wiążą, niniejsze rozporządzenie powinno określać system, w którym termin doręczenia ustala się na podstawie przepisów obowiązujących w państwie członkowskim, które przyjmuje dokument. Jednak w przypadku, gdy zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego dokument powinien być doręczony w określonym terminie, w odniesieniu do wnioskodawcy powinno się brać pod uwagę datę ustaloną przez prawo tego państwa członkowskiego. System ten stosuje się jedynie do kilku państw członkowskich. Państwa członkowskie, które go stosują, powiadamiają o tym Komisję, która publikuje tę informację w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej oraz udostępnia ją w ramach europejskiej sieci sądowej w sprawach cywilnych i handlowych, ustanowionej zgodnie z decyzją 2001/470/WE⁹.
- (16) W trosce o łatwiejszy dostęp do wymiaru sprawiedliwości, koszty z tytułu zatrudnienia urzędnika sądowego lub osoby właściwej na mocy prawa państwa członkowskiego, do którego adresowane są dokumenty, powinny odpowiadać jednorazowej opłacie w stałej wysokości ustalonej uprzednio przez to państwo członkowskie zgodnie z zasadami proporcjonalności i równego traktowania. Wymóg dotyczący jednorazowej opłaty w stałej wysokości nie powinien uniemożliwiać państwom członkowskim wprowadzenia różnych opłat za różne rodzaje doręczenia pod warunkiem, że stosują się one do wyżej wymienionych zasad.

⁹

Dz.U. L 174 z 27.6.2001, str. 25.

- (17) Każde państwo członkowskie powinno mieć prawo do doręczania bezpośrednią drogą pocztową dokumentów przeznaczonych dla osób zamieszkałych w innym państwie członkowskim listem poleconym za potwierdzeniem odbioru lub w sposób równoważny.
- (18) Wszystkie osoby mające interes prawny w postępowaniu sądowym mogą dokonywać doręczeń dokumentów sądowych bezpośrednio przez urzędników sądowych, urzędników lub inne właściwe osoby państwa członkowskiego, do którego adresowane są takie dokumenty, jeżeli prawo tego państwa członkowskiego zezwala na tego typu bezpośredni sposób doręczania.
- (19) Komisja powinna sporządzić podręcznik zawierający informacje na temat właściwego stosowania niniejszego rozporządzenia, który powinien zostać udostępniony w ramach europejskiej sieci sądowniczej w sprawach cywilnych i handlowych. Komisja i państwa członkowskie powinny dołożyć wszelkich starań, aby zawarte w podręczniku informacje były aktualne i kompletne, zwłaszcza jeżeli chodzi o dane kontaktowe jednostek przyjmujących i przekazujących.
- (20) Przy ustalaniu okresów i terminów przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1348/2000 powinno się stosować przepisy rozporządzenia Rady (EOG, Euratom) nr 1182/7110 z dnia 3 czerwca 1971 r. określającego zasady mające zastosowanie do okresów, dat i terminów.
- (21) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji¹¹.
- (22) Komisja powinna przede wszystkim uzyskać uprawnienia do aktualizowania określonych w załącznikach standardowych formularzy lub wprowadzania do nich zmian technicznych. Ponieważ przepisy te mają zasięg ogólny i służą do wprowadzania zmian do niniejszego rozporządzenia lub usuwania nieistotnych jego elementów, powinny zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.
- (23) W stosunkach między państwami członkowskimi będącymi stronami umów lub porozumień dwustronnych i wielostronnych, które obejmują ten sam zakres zastosowania, a w szczególności protokołu załączonego do konwencji brukselskiej z dnia 27 września 1968 r.¹² oraz konwencji haskiej z dnia 15 listopada 1965 r., niniejsze rozporządzenie ma pierwszeństwo przed postanowieniami wymienionych aktów. Niniejsze rozporządzenie nie stanowi przeszkody w utrzymywaniu lub zawieraniu przez państwa członkowskie umów lub porozumień mających na celu przyspieszenie lub uproszczenie przekazywania dokumentów, pod warunkiem że są one zgodne z zawartymi w nim przepisami.

¹⁰ Dz.U. L 124 z 8.6.1971, str. 1.

¹¹ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WPZiB (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

¹² Konwencja brukselska z dnia 27 września 1968 r. o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 299 z 13.12.1972, str. 32; wersja skonsolidowana, Dz.U. C 27 z 26.1.1998, str. 1).

- (24) Informacje przekazywane na mocy niniejszego rozporządzenia powinny być objęte odpowiednią ochroną. Kwestia ta regulowana jest dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych¹³ oraz dyrektywą 97/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącą przetwarzania danych osobowych oraz ochrony prywatności w sektorze telekomunikacyjnym¹⁴.
- (25) Najpóźniej 1 czerwca 2011 r. i co pięć lat, począwszy od tej daty, Komisja dokonuje przeglądu stosowania niniejszego rozporządzenia i w razie konieczności proponuje odpowiednie zmiany.
- (26) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą być osiągnięte w wystarczającym stopniu przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na skalę lub rezultaty działania, można je w większym stopniu osiągnąć na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (27) Aby zwiększyć dostępność i czytelność niniejszego aktu prawnego, powinno się uchylić rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000 w sprawie doręczania w państwach członkowskich sądowych i pozasądowych dokumentów w sprawach cywilnych i handlowych i zastąpić je niniejszym rozporządzeniem.
- (28) Zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Zjednoczone Królestwo i Irlandia uczestniczą w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia.
- (29) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i w związku z tym nie jest nim związana ani objęta zakresem jego stosowania,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się w sprawach cywilnych i handlowych w sytuacji, gdy konieczne jest przekazanie dokumentu sądowego lub pozasądowego z jednego

¹³ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31.

¹⁴ Dz.U. L 24 z 30.1.1998, str. 1.

państwa członkowskiego do drugiego w celu jego doręczenia. Jego zakres nie obejmuje w szczególności spraw skarbowych, celnych czy administracyjnych ani odpowiedzialności państwa za działania i zaniechania podczas sprawowania władzy publicznej (*acta iure imperii*).

2. Przepisów niniejszego rozporządzenia nie stosuje się:
 - a) gdy nieznany jest adres osoby, której ma być doręczony dokument;
 - b) gdy dokument doręcza się upoważnionemu przedstawicielowi strony w państwie członkowskim, w którym toczy się postępowanie, bez względu na miejsce zamieszkania tej strony.

Artykuł 2

Jednostki przekazujące i przyjmujące

1. Każde państwo członkowskie wyznacza urzędników państwowych, organy lub inne osoby, zwane dalej „jednostkami przekazującymi”, właściwe do przekazywania dokumentów sądowych lub pozasądowych, które mają zostać doręczone w innym państwie członkowskim.
2. Każde państwo członkowskie wyznacza funkcjonariuszy publicznych, organy lub inne osoby, zwane dalej „jednostkami przyjmującymi”, właściwe do przyjmowania dokumentów sądowych lub pozasądowych pochodzących z innego państwa członkowskiego.
3. Państwo członkowskie może wyznaczyć jedną jednostkę przekazującą i jedną jednostkę przyjmującą albo jedną jednostkę pełniącą obie te funkcje. Państwa federalne, państwa, w których obowiązuje więcej niż jeden system prawny, oraz państwa posiadające autonomiczne jednostki terytorialne mogą wyznaczyć więcej niż jedną jednostkę. Decyzja o wyznaczeniu jednostki obowiązuje przez okres pięciu lat i może być odnawiana co pięć lat.
4. Państwa członkowskie przekazują Komisji następujące informacje:
 - a) nazwy i adresy jednostek przyjmujących, o których mowa w ust. 2 i 3,
 - b) obszar geograficzny objęty ich właściwością miejscową,
 - c) dostępne sposoby odbioru, którymi jednostki te dysponują, oraz
 - d) języki, w jakich można wypełniać standardowy formularz zawarty w załączniku I.

Państwa członkowskie zgłaszają Komisji wszystkie późniejsze zmiany tych informacji.

Artykuł 3

Organ centralny

Każde państwo członkowskie wyznacza organ centralny, która odpowiada za:

- a) udzielanie informacji jednostkom przekazującym;
- b) poszukiwanie rozwiązań w razie trudności przy przekazywaniu dokumentów w celu doręczenia;
- c) w wyjątkowych wypadkach i na wniosek jednostki przekazującej – przekazywanie wniosku o doręczenie dokumentu właściwej jednostce przyjmującej.

Państwa federalne, państwa, w których obowiązuje więcej niż jeden system prawny, oraz państwa posiadające autonomiczne jednostki terytorialne mogą wyznaczyć więcej niż jedną jednostkę centralną.

ROZDZIAŁ II

DOKUMENTY SĄDOWE

Artykuł 4

Przekazywanie dokumentów

1. Dokumenty sądowe są przekazywane między jednostkami wyznaczonymi zgodnie z art. 2 bezpośrednio i możliwie najszybciej.
2. Przekazywanie dokumentów, wniosków, potwierdzeń, dowodów odbioru, poświadczeń i wszystkich innych aktów między jednostkami przekazującymi i jednostkami przyjmującymi może odbywać się za pośrednictwem wszelkich właściwych środków, pod warunkiem że treść przyjmowanego dokumentu jest wierna i zgodna z treścią dokumentu, który został wysłany, a wszystkie widniejące na nim wpisy są łatwe do odczytania.
3. Przekazywanemu dokumentowi towarzyszy wniosek sporządzony na standardowym formularzu zawartym w załączniku I. Formularz wypełnia się w języku urzędowym państwa członkowskiego, do którego jest adresowany, albo, jeżeli w tym państwie członkowskim jest kilka języków urzędowych – w języku urzędowym lub jednym z języków urzędowych miejsca, w którym ma nastąpić doręczenie – lub w innym języku wskazanym jako dopuszczalny przez to państwo członkowskie. Każde państwo członkowskie wskazuje język urzędowy lub języki urzędowe instytucji Unii Europejskiej inne niż własny, dopuszczone przez nie jako języki, w których może być wypełniony formularz.
4. Przekazywane dokumenty i wszystkie inne pisma są zwolnione z konieczności uwierzytelnienia oraz innych równoważnych formalności.
5. Jeżeli jednostka przekazująca pragnie, aby zwrócono jej jeden egzemplarz dokumentu z poświadczeniem, o którym mowa w art. 10, przesyła dany dokument w dwóch egzemplarzach.

Artykuł 5

Tłumaczenie dokumentów

1. Jednostka przekazująca, której wnioskodawca oddaje dokument do przekazania, powiadamia tego wnioskodawcę, że adresat może odmówić przyjęcia dokumentu, jeżeli nie został on sporządzony w jednym z języków, o których mowa w art. 8.
2. Wszelkie koszty związane z tłumaczeniem dokumentu, poniesione przed jego przekazaniem, pokrywa wnioskodawca, niezależnie od późniejszej decyzji sądu lub właściwego organu w sprawie obciążenia kosztami.

Artykuł 6

Odbiór dokumentu przez jednostkę przyjmującą

1. Po wpłynięciu dokumentu jednostka przyjmująca przesyła jednostce przekazującej najszybszym sposobem i w możliwie najkrótszym terminie, a w każdym razie nie później niż siedem dni od jego wpłynięcia, potwierdzenie odbioru na standardowym formularzu z załącznika I.
2. W przypadku gdy wniosek o doręczenie nie może zostać zrealizowany ze względu na niekompletność przekazanych informacji lub dokumentów, jednostka przyjmująca kontaktuje się możliwie najszybciej z jednostką przekazującą w celu uzyskania brakujących informacji lub dokumentów.
3. W przypadku gdy wniosek o doręczenie wykracza wyraźnie poza zakres stosowania niniejszego rozporządzenia lub gdy z powodu niezgodności z warunkami formalnymi doręczenie jest niemożliwe, wniosek i dokumenty są zwracane jednostce przekazującej niezwłocznie po ich wpłynięciu wraz z zawiadomieniem o ich zwrocie na standardowym formularzu z załącznika I.
4. Jeśli jednostka przyjmująca, która otrzymała dokument do doręczenia, nie posiada odpowiedniej do tego celu właściwości miejscowej, przekazuje go wraz z wnioskiem o doręczenie do właściwej miejscowo jednostki przyjmującej w tym samym państwie członkowskim, jeżeli wniosek spełnia warunki art. 4 ust. 3, i powiadamia o tym fakcie jednostkę przekazującą, wypełniając w tym celu standardowy formularz z załącznika I. Właściwa miejscowo jednostka przyjmująca powiadamia jednostkę przekazującą o wpłynięciu dokumentu zgodnie z ust. 1.

Artykuł 7

Doręczanie dokumentów

1. Jednostka przyjmująca samodzielnie doręcza lub zleca doręczenie dokumentu albo zgodnie z prawem państwa członkowskiego, do którego adresowane są dokumenty, albo w szczególnie sposób wskazany przez jednostkę przekazującą, o ile jest on zgodny z prawem tego państwa członkowskiego.

2. Jednostka przyjmująca podejmuje wszelkie działania konieczne do jak najszybszego doręczenia dokumentu, a w każdym razie nie później niż jeden miesiąc od jego wpłynięcia. Jeśli doręczenie w ciągu jednego miesiąca nie było możliwe, jednostka przyjmująca:
- a) powiadamia o tym niezwłocznie jednostkę przekazującą, przesyłając odpowiednią informację na standardowym formularzu z załącznika I i wypełniając go zgodnie z warunkami określonymi w art. 10 ust. 2, oraz
 - b) w dalszym ciągu podejmuje wszelkie niezbędne działania w celu doręczenia dokumentu, jeżeli doręczenie w rozsądnym terminie wydaje się możliwe, chyba że jednostka przekazująca zaleciła inaczej.

Artykuł 8

Odmowa przyjęcia dokumentu

1. 1. Jednostka przyjmująca informuje adresata na standardowym formularzu z załącznika II o możliwości odmowy przyjęcia doręczanego dokumentu w momencie doręczenia lub odesłania go w ciągu jednego tygodnia do jednostki przyjmującej, jeżeli nie został on sporządzony w jednym z języków określonych poniżej lub nie dołączono do niego tłumaczenia na jeden z tych języków:
- a) język, który adresat rozumie,
- lub
- b) język urzędowy państwa członkowskiego, do którego adresowane są dokumenty, albo jeżeli w państwie członkowskim przyjmującym jest kilka języków urzędowych – język urzędowy lub jeden z języków urzędowych miejsca, w którym ma nastąpić doręczenie.
2. W przypadku gdy jednostka przyjmująca została powiadomiona, że adresat odmówił przyjęcia dokumentu zgodnie z ust. 1, niezwłocznie powiadamia o tym jednostkę przekazującą, przesyłając w tym celu poświadczenie, o którym mowa w art. 10, i zwraca jej wniosek oraz dokumenty, które wymagają tłumaczenia.
3. Jeżeli adresat odmówił przyjęcia dokumentu zgodnie z warunkami ust. 1, rozwiązaniem takiej sytuacji może być, zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, doręczenie adresatowi tłumaczenia dokumentu na jeden z języków, o których mowa w ust. 1. W takim przypadku datą doręczenia jest data doręczenia dokumentu wraz z jego tłumaczeniem zgodnie z prawem państwa członkowskiego, do którego dokument jest adresowany. Jednak w przypadku, gdy zgodnie z prawem państwa członkowskiego dokument należy doręczyć w określonym terminie, w odniesieniu do wnioskodawcy przyjmuje się datę doręczenia pierwotnego dokumentu, ustaloną zgodnie z art. 9 ust. 2.
4. Ustępy 1–3 niniejszego artykułu stosuje się do środków służących przekazywaniu i doręczaniu dokumentów sądowych zgodnie z art. 12–15.

5. Do celów ust. 1 niniejszego artykułu, przedstawiciele dyplomatyczni lub konsularni w przypadku doręczenia zgodnie z art. 13 lub organ albo właściwa osoba w przypadku doręczenia zgodnie z art. 14 powiadamiają adresata o możliwości odmowy przyjęcia dokumentu oraz obowiązku przesłania każdego dokumentu, którego przyjęcia odmówił, odpowiednio do takiego przedstawiciela, organu lub osoby.

Artykuł 9

Termin doręczenia

1. Nie naruszając art. 8, datę doręczenia dokumentu w rozumieniu art. 7 określa się zgodnie z prawem państwa członkowskiego, do którego taki dokument jest adresowany.
2. Jeżeli jednak zgodnie z prawem państwa członkowskiego doręczenie dokumentu ma nastąpić w ciągu określonego terminu, w odniesieniu do wnioskodawcy za datę doręczenia uznaje się datę ustaloną według prawa tego właśnie państwa członkowskiego.
3. Ustępy 1–2 niniejszego artykułu stosuje się do środków służących przekazywaniu i doręczaniu dokumentów sądowych zgodnie z art. 12–15.

Artykuł 10

Poświadczenie i kopia doręczanego dokumentu

1. Po zakończeniu formalności związanych z doręczeniem dokumentu wystawia się odpowiednie poświadczenie na standardowym formularzu w załączniku I, które jest następnie przesyłane jednostce przekazującej wraz z kopią doręzonego dokumentu, gdy zastosowanie ma art. 4 ust. 5.
2. Poświadczenie sporządza się w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, z którego pochodzi dokument, lub w innym języku, który został wskazany przez to państwo członkowskie jako dopuszczalny. Każde państwo członkowskie wskazuje język urzędowy lub języki urzędowe instytucji Unii Europejskiej, inne niż własny, dopuszczone przez nie jako języki, w których może być wypełniony formularz.

Artykuł 11

Koszty doręczenia

1. Doręczenie dokumentów sądowych pochodzących z innego państwa członkowskiego nie wiąże się z koniecznością uiszczenia lub zwrotu opłat bądź kosztów za usługi świadczone przez państwo członkowskie, do którego takie dokumenty są adresowane.

2. Wnioskodawca jest jednak zobowiązany do zapłacenia lub zwrotu kosztów związanych z:
 - a) kosztami z tytułu czynności urzędnika sądowego lub innej właściwej osoby na mocy prawa państwa członkowskiego, do którego adresowane są dokumenty;
 - b) wykorzystaniem szczególnej formy doręczenia.

Koszty z tytułu czynności urzędnika sądowego lub osoby właściwej z mocy prawa państwa członkowskiego, do którego adresowane są dokumenty, winny odpowiadać jednorazowej opłacie w stałej wysokości ustalonej uprzednio przez to państwo członkowskie zgodnie z zasadą proporcjonalności i równego traktowania. Państwa członkowskie informują Komisję o wysokości takich stałych opłat.

Artykuł 12

Przekazywanie dokumentów drogą konsularną lub dyplomatyczną

W wyjątkowych okolicznościach każde państwo członkowskie przekazujące dokumenty sądowe celem ich dostarczenia jednostkom innego państwa członkowskiego, wyznaczonym na mocy art. 2 lub 3, może skorzystać z drogi konsularnej lub dyplomatycznej.

Artykuł 13

Doręczanie dokumentów przez przedstawicieli dyplomatycznych lub konsularnych

1. Każde państwo członkowskie może dokonywać doręczenia dokumentów sądowych osobom przebywającym na terytorium innego państwa członkowskiego bez stosowania jakichkolwiek form przymusu bezpośrednio przez swoich przedstawicieli dyplomatycznych lub konsularnych.
2. Każde państwo członkowskie może oświadczyć zgodnie z art. 23 ust. 1, że nie wyraża zgody na ten sposób doręczania na swoim terytorium, chyba że dokument ma zostać doręczony obywatelowi państwa członkowskiego, z którego pochodzą dokumenty.

Artykuł 14

Doręczanie drogą pocztową

Każde państwo członkowskie powinno mieć prawo do doręczania bezpośrednią drogą pocztową dokumentów przeznaczonych dla osób zamieszkałych w innym państwie członkowskim listem poleconym za potwierdzeniem odbioru lub w sposób równoważny.

Artykuł 15

Bezpośrednie doręczenie

Wszystkie osoby mające interes prawny w postępowaniu sądowym mogą dokonywać doręczeń dokumentów sądowych bezpośrednio przez urzędników sądowych, urzędników lub inne właściwe osoby państwa członkowskiego, do którego adresowane są dokumenty, jeżeli prawo tego państwa członkowskiego zezwala na takie doręczenie bezpośrednie.

ROZDZIAŁ III

DOKUMENTY POZASĄDOWE

Artykuł 16

Przekazywanie

Dokumenty pozasądowe mogą być przekazywane w celu doręczenia w innym państwie członkowskim zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 17

Przepisy wykonawcze

Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia dotyczące aktualizacji standardowych formularzy zawartych w załącznikach I i II lub wprowadzania do nich dostosowań technicznych podejmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 2.

Artykuł 18

Komitety

1. Komisję wspiera komitet.
2. W przypadku wszelkich odniesień do niniejszego ustępu, zastosowanie mają art. 5a ust. 1–4 i art. 7 decyzji 1999/468/WE, zgodnie z jej art. 8.
3. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 19

Niestawiennictwo pozwanego

1. W przypadku gdy nakaz stawienia się w sądzie lub równoważny dokument został przekazany do innego państwa członkowskiego w celu doręczenia zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, a pozwany nie stawiał się przed sądem, orzeczenia nie wydaje się do czasu ustalenia:

- a) że dokument został doręczony w formie wymaganej przez prawo państwa członkowskiego, do którego został zaadresowany, w przypadku dokumentów wystawionych w postępowaniach krajowych w odniesieniu do osób znajdujących się na terytorium tego państwa lub
- b) że dokument został faktycznie doręczony pozwanemu osobiście albo w innej formie, o której mowa w niniejszym rozporządzeniu – do miejsca jego zamieszkania,

oraz że, w każdym z wymienionych wypadków, został doręczony w czasie pozwalającym pozwanemu na obronę.

2. Każde państwo członkowskie może zgodnie z art. 23 ust. 1 oświadczyć, że jego sądy, nie naruszając ust. 1, mogą wydać orzeczenie, nawet bez poświadczenia doręczenia, o ile spełnione są następujące warunki:

- a) dokument został przekazany w jeden ze sposobów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu;
- b) od daty przekazania dokumentu upłynął czas nie krótszy niż sześć miesięcy, który to czas sędzia uznaje w danym przypadku za wystarczająco długi;
- c) pomimo wszelkich starań niemożliwe było uzyskanie poświadczenia od właściwych władz lub organów państwa członkowskiego, do których adresowane były dokumenty.

3. W nagłych przypadkach, bez względu na przepisy ust. 1 i 2, sędzia może zarządzić środki tymczasowe lub zabezpieczające.

4. W przypadku gdy konieczne było przekazanie do doręczenia w innym państwie członkowskim, zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, pozwu lub aktu równoważnego, a przeciw pozwanemu, który nie stawiał się przed sądem, wydano orzeczenie, sędzia może zwolnić pozwanego od skutku upływu terminu odwołania, jeżeli spełnione zostały następujące warunki:

- a) pozwany nie z własnej winy nie zapoznał się z dokumentem w czasie umożliwiającym mu podjęcie obrony lub nie dowiedział się o orzeczeniu w czasie umożliwiającym mu złożenie odwołania oraz
- b) środki pozwanego nie wydają się bezpodstawne.

Wniosek o takie zwolnienie należy złożyć w racjonalnie krótkim czasie od chwili zapoznania się przez pozwanego z treścią orzeczenia.

Każde państwo członkowskie może oświadczyć, zgodnie z art. 23 ust. 1, że taki wniosek nie zostanie rozpatrzony, jeżeli złożono go po upływie terminu określonego w zawiadomieniu, przy czym termin ten nie może być w żadnym razie krótszy niż jeden rok, licząc od dnia wydania orzeczenia.

5. Ustęp 4 nie stosuje się do orzeczeń dotyczących statusu lub zdolności prawnych osób.

Artykuł 20

Związek z innymi umowami i porozumieniami, których stronami są państwa członkowskie

1. W kwestiach objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia jego przepisy są nadrzędne wobec postanowień dwustronnych lub wielostronnych umów lub porozumień zawartych przez państwa członkowskie, a w szczególności wobec art. IV protokołu do konwencji brukselskiej z 1968 r. oraz konwencji haskiej z 15 listopada 1965 r.
2. Niniejsze rozporządzenie nie stanowi przeszkody w utrzymywaniu lub zawieraniu przez poszczególne państwa członkowskie umów lub porozumień mających na celu przyspieszenie lub uproszczenie przekazywania dokumentów, pod warunkiem że są one zgodne z niniejszym rozporządzeniem.
3. Państwa członkowskie przesyłają do Komisji:
 - a) kopię zawartych między sobą umów lub porozumień, o których mowa w ust. 2, oraz projekty umów lub uzgodnień, które zamierzają przyjąć, oraz
 - b) każde wypowiedzenie tych umów lub porozumień oraz wszelkie wprowadzone do nich zmiany.

Artykuł 21

Pomoc prawna

Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na stosowanie art. 23 Konwencji dotyczącej procedury cywilnej z dnia 17 lipca 1905 r., art. 24 Konwencji dotyczącej procedury cywilnej z dnia 1 marca 1954 r. ani art. 13 Konwencji o ułatwieniu dostępu do wymiaru sprawiedliwości w stosunkach międzynarodowych z dnia 25 października 1980 r. w stosunkach między państwami członkowskimi będącymi stronami tych konwencji.

Artykuł 22

Ochrona przekazywanych informacji

1. Informacje, w tym dane osobowe, przekazywane na podstawie niniejszego rozporządzenia są wykorzystywane przez jednostkę przyjmującą wyłącznie do celów, w jakich zostały przekazane.
2. Jednostki przyjmujące zapewniają poufność tych informacji zgodnie ze swoim prawem krajowym.
3. Ustępy 1 i 2 nie wpływają na przepisy krajowe przyznające osobom, których dotyczą dane, prawo do informacji na temat sposobu wykorzystywania danych przekazanych na podstawie niniejszego rozporządzenia.
4. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla dyrektyw 95/46/WE i 97/66/WE.

Artykuł 23

Przekazywanie informacji i publikacja

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje, o których mowa w art. 2, 3, 4, 10, 11, 13, 15 i 20. Państwa członkowskie informują Komisję o tym, czy zgodnie z ich prawem krajowym istnieje konkretny termin doręczania dokumentów, o czym mowa w art. 8 ust. 3 i art. 9 ust. 2.
2. Komisja publikuje w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej przekazane zgodnie z ust. 1 informacje z wyjątkiem adresów i innych danych kontaktowych jednostek i organów centralnych oraz obszarów geograficznych objętych ich właściwością.
3. Komisja sporządza, a następnie regularnie aktualizuje podręcznik zawierający informacje, o których mowa w ust. 1, który udostępnia w formie elektronicznej, w szczególności przez europejską sieć sądową w sprawach cywilnych i handlowych.

Artykuł 24

Przegląd

Najpóźniej 1 czerwca 2011 r. i następnie raz na pięć lat Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszego rozporządzenia, w szczególności zwracając uwagę na skuteczność działania jednostek wyznaczonych na mocy art. 2 i stosowania w praktyce art. 3 lit. c) i art. 9. W razie potrzeby sprawozdaniu towarzyszą wnioski dotyczące dostosowania niniejszego rozporządzenia do zmian w systemie powiadamiania.

Artykuł 25

Uchylenie

1. Rozporządzenie (WE) nr 1348/2000 traci moc od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
2. Wszelkie odniesienia do rozporządzenia (WE) nr 1348/2000 traktuje się jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą porównawczą zawartą w załączniku III.

Artykuł 26

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od 1 stycznia 2008 r., z wyjątkiem art. 23, który stosuje się od 1 października 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK I

WNIOSEK O DORECZENIE DOKUMENTÓW

(art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr ... w sprawie doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych (1))

Numer referencyjny:

1. JEDNOSTKA PRZEKAZUJĄCA

1.1. Imię i nazwisko / nazwa:

1.2. Adres:

1.2.1. Ulica i numer domu / skrytka pocztowa:

1.2.2. Miejscowość i kod pocztowy:

1.2.3. Kraj:

1.3. Telefon:

1.4. Faks (*):

(1) Dz.U. L [...] z [...], str. [...].

(*) Nieobowiązkowo

1.5. E-mail (*):

2. JEDNOSTKA PRZYJMUJĄCA

2.1. Imię i nazwisko / nazwa:

2.2. Adres:

2.2.1. Ulica i numer domu / skrytka pocztowa:

2.2.2. Miejscowość i kod pocztowy:

2.2.3. Kraj:

2.3. Telefon:

2.4. Faks (*):

2.5. E-mail (*):

3. WNIOSKODAWCA

3.1. Imię i nazwisko / nazwa:

3.2. Adres:

(*) Nieobowiązkowo

3.2.1. Ulica i numer domu / skrytka pocztowa:

3.2.2. Miejscowość i kod pocztowy:

3.2.3. Kraj:

3.3. Telefon (*):

3.4. Faks (*):

3.5. E-mail (*):

4. ADRESAT

4.1. Imię i nazwisko / nazwa:

4.2. Adres:

4.2.1. Ulica i numer domu / skrytka pocztowa:

4.2.2. Miejscowość i kod pocztowy:

4.2.3. Kraj:

(*) Nieobowiązkowo

4.3. Telefon (*):

4.4. Faks (*):

4.5. E-mail (*):

4.6. Numer ewidencyjny / numer ubezpieczenia społecznego / numer identyfikacyjny podmiotu albo jego odpowiednik (*)

5. FORMA DORECZENIA

5.1. Zgodnie z prawem państwa członkowskiego, do którego adresowane są dokumenty

5.2. W następujący, szczególny sposób:

5.2.1. Jeżeli sposób ten nie jest zgodny z prawem państwa członkowskiego, do którego adresowane są dokumenty, doręczenie powinno być zrealizowane zgodnie z prawem tego państwa:

5.2.1.1. Tak

5.2.1.2. Nie

6. DOKUMENT DO DORĘCZENIA

6.1. Rodzaj dokumentu:

6.1.1. sądowy

(*) Nieobowiązkowo

6.1.1.1. nakaz stawiennictwa

6.1.1.2. orzeczenie

6.1.1.3. odwołanie

6.1.1.4. inny

6.1.2. pozasądowy

6.2. Data lub termin, po upływie których doręczenie nie jest już wymagane (*):

.....(dzień)(miesiąc).....(rok)

6.3. Język dokumentu:

6.3.1. Oryginał ES, CS, DA, DE, ET, EL, EN, FR, IT, LV, LT, HU, MT, NL, PL, PT, SK, SL, FI, SV, inny język:

6.3.2. Tłumaczenie (*) ES, CS, DA, DE, ET, EL, EN, FR, IT, LV, LT, HU, MT, NL, PL, PT, SK, SL, FI, SV, inny język:

6.4. Liczba załączników:

7. KOPIA DOKUMENTU DO ZWROTU WRAZ Z POTWIERDZENIEM DORĘCZENIA (art. 4 ust. 5 rozporządzenia)

(*) Nieobowiązkowo

7.1. Tak (w takim wypadku dokument, który ma zostać doręczony, należy przesłać w dwóch egzemplarzach)

7.2. Nie

1. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia wszelkie działania niezbędne w celu doręczenia dokumentu należy podejmować możliwie najszybciej, a w każdym razie nie później niż jeden miesiąc od wpłynięcia dokumentu. Jeśli niemożliwe było doręczenie dokumentu w ciągu jednego miesiąca od dnia jego wpłynięcia, należy o tym powiadomić jednostkę przekazującą, wypełniając w tym celu poświadczenie, o którym mowa w pkt 13.

2. Jeżeli wniosek o doręczenie nie może zostać zrealizowany ze względu na niekompletność przekazanych informacji lub dokumentów, zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia należy skontaktować się możliwie najszybciej z jednostką przekazującą w celu uzyskania brakujących informacji lub dokumentów.

Sporządzono w:

Data:

Podpis i/lub pieczęć:

Numer referencyjny jednostki przekazującej:

Numer referencyjny jednostki przyjmującej:

POTWIERDZENIE ODBIORU

(art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr ... w sprawie doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych)

Niniejsze potwierdzenie musi zostać przekazane możliwie najszybszym sposobem i w możliwie najkrótszym terminie, a w każdym razie nie później niż siedem dni od wpłynięcia dokumentu.

8. DATA ODBIORU:

Sporządzono w:

Data:

Podpis i/lub pieczęć:

Numer referencyjny jednostki przekazującej:

Numer referencyjny jednostki przyjmującej:

ZAWIADOMIENIE O ZWROCIE WNIOSKU I DOKUMENTU

(art. 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr ... w sprawie doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych)

Wniosek i dokument należy zwrócić za pokwitowaniem.

9. PRZYCZYNA ZWROTU:

9.1. wniosek ewidentnie nie wchodzi w zakres stosowania rozporządzenia.

9.1.1. dokument nie dotyczy sprawy cywilnej ani handlowej.

9.1.2. wniosek nie dotyczy doręczenia dokumentu z jednego państwa członkowskiego do drugiego.

9.2. doręczenie nie jest możliwe, ponieważ nie spełniono wymaganych warunków formalnych.

9.2.1. dokument jest nieczytelny.

9.2.2. formularza nie wypełniono w żadnym z dopuszczalnych języków.

9.2.3. otrzymany dokument nie jest wierną kopią oryginału.

9.2.4. Inne (proszę podać szczegóły):

9.3. Sposób doręczenia nie jest zgodny z prawem przyjmującego państwa członkowskiego (art. 7 ust. 1 rozporządzenia).

Sporządzono w:

Data:

Podpis i/lub pieczęć:

Numer referencyjny jednostki przekazującej:

Numer referencyjny jednostki przyjmującej:

**ZAWIADOMIENIE O PRZEKAZANIU WNIOSKU I DOKUMENTU WŁAŚCIWEJ
JEDNOSTCE PRZYJMUJĄCEJ**

**(art. 6 ust. 4 rozporządzenia (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr ... w sprawie
doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w
sprawach cywilnych i handlowych)**

Wniosek i dokument zostały przekazane w celu doręczenia następującej, właściwej miejscowo jednostce przyjmującej:

10.1. Imię i nazwisko / nazwa:

10.2. Adres:

10.2.1. Ulica i numer domu / skrytka pocztowa:

10.2.2. Miejscowość i kod pocztowy:

10.2.3. Kraj:

10.3. Telefon:

10.4. Faks (*):

(*) Nieobowiązkowo

10.5. E-mail (*):

Sporządzono w:

Data:

Podpis i/lub pieczęć:

(*) Nieobowiązkowo

Numer referencyjny jednostki przekazującej:

Numer referencyjny właściwej jednostki przyjmującej:

**ZAWIADOMIENIE O WPŁYNIECIU DOKUMENTU PRZEKAZYWANE PRZEZ
WŁAŚCIWĄ MIEJSCOWO JEDNOSTKĘ PRZYJMującą JEDNOSTCE
PRZEKAZUJĄCEJ**

**(art. 6 ust. 4 rozporządzenia (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr ... w sprawie
doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w
sprawach cywilnych i handlowych)**

Niniejsze zawiadomienie musi zostać przekazane możliwie najszybszym sposobem i w możliwie najkrótszym terminie, a w każdym razie nie później niż siedem dni od wpłynięcia dokumentu.

11. DATA ODBIORU:

Sporządzono w:

Data:

Podpis i/lub pieczęć:

Numer referencyjny jednostki przekazującej:

Numer referencyjny jednostki przyjmującej:

**POŚWIADCZENIE DORĘCZENIA ALBO INFORMACJA O NIEMOŻNOŚCI
DORĘCZENIA DOKUMENTÓW**

**(art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr ... w sprawie
doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w
sprawach cywilnych i handlowych)**

Doręczenie musi nastąpić tak szybko, jak to możliwe. Jeżeli niemożliwe było doręczenie dokumentu w ciągu jednego miesiąca od dnia jego wpłynięcia, jednostka przyjmująca powiadamia o tym jednostkę przekazującą (zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia).

12. POŚWIADCZENIE DORĘCZENIA

a) 12.1. Data i miejsce doręczenia:

b) 12.2. Dokument został

A) 12.2.1. doręczony zgodnie z prawem państwa członkowskiego, do którego jest zaadresowany, a mianowicie:

12.2.1.1. przekazany

12.2.1.1.1. adresatowi osobiście

12.2.1.1.2. innej osobie

12.2.1.1.2.1. Imię i nazwisko:

12.2.1.1.2.2. Adres:

12.2.1.1.2.2.1. Ulica i numer domu / skrytka pocztowa:

12.2.1.1.2.2.2. Miejscowość i kod pocztowy:

12.2.1.1.2.2.3. Kraj:

12.2.1.1.2.3. Związek z adresatem:

członek rodziny / pracownik / inny

12.2.1.1.3. na adres adresata

12.2.1.2. doręczony drogą pocztową

12.2.1.2.1. bez potwierdzenia odbioru

12.2.1.2.2. z załączonym potwierdzeniem odbioru

12.2.1.2.2.1. przez adresata

12.2.1.2.2.2. przez inną osobę

12.2.1.2.2.2.1. Imię i nazwisko:

12.2.1.2.2.2.2. Adres:

12.2.1.2.2.2.2.1. Ulica i numer domu / skrytka pocztowa:

12.2.1.2.2.2.2.2. Miejscowość i kod pocztowy:

12.2.1.2.2.2.2.3. Kraj:

12.2.1.2.2.2.3. Związek z adresatem:

członek rodziny / pracownik / inny

12.2.1.3. inny sposób doręczenia (proszę opisać jaki):

B) 12.2.2. doręczony w następujący, szczególny sposób (proszę opisać):

c) 12.3. Adresat dokumentu został poinformowany pisemnie o przysługującej mu możliwości odmowy przyjęcia dokumentu, jeżeli nie został on sporządzony w języku, który adresat rozumie albo w języku urzędowym miejsca doręczenia, lub nie dołączono do niego tłumaczenia na taki język.

13. INFORMACJA ZGODNIE Z ART. 7 UST. 2

Nie było możliwe doręczenie dokumentu w ciągu miesiąca od dnia jego wpłynięcia.

14. ODMOWA PRZYJĘCIA DOKUMENTU

Adresat odmówił przyjęcia dokumentu z uwagi na użyty język. Dokumenty są załączone do niniejszego poświadczenia.

15. PRZYCZYNA NIEDORĘCZENIA DOKUMENTU

15.1. Nieznany adres.

15.2. Nie można zlokalizować adresata.

15.3. Dokumentu nie można było doręczyć przed datą lub w terminie, które wskazano w pkt 6.2.

15.4. Inne (proszę określić):

Dokumenty są załączone do niniejszego poświadczenia.

Sporządzono w:

Data:

Podpis i/lub pieczęć:

ZAŁĄCZNIK II

INFORMACJA O PRAWIE ADRESATA DO ODMOWY PRZYJĘCIA DOKUMENTU
(art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr ... w sprawie
doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w
sprawach cywilnych i handlowych)

ES: ...

CS: ...

DA: ...

DE:

ET: ...

EL: ...

EN: ...

FR: ...

IT: ...

LV: ...

LT: ...

HU: ...

MT: ...

NL: ...

PL:

Załączony dokument jest doręczany zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr ... Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych.

Adresat może odmówić przyjęcia dokumentu, jeżeli nie został on sporządzony w języku dla niego zrozumiałym albo w języku urzędowym miejsca doręczenia lub nie dołączono do niego tłumaczenie na taki język.

Jeżeli adresat chce skorzystać z tego prawa, musi odmówić przyjęcia dokumentu w momencie jego doręczenia bezpośrednio w obecności osoby doręczającej lub odesłać dokument na niżej wskazany adres w ciągu jednego tygodnia z oświadczeniem o odmowie przyjęcia.

ADRES:

1. Imię i nazwisko / nazwa:

2. Adres:

2.1. Ulica i numer / nr skrzynki pocztowej:

2.2. Miejscowość i kod pocztowy:

2.3. Kraj:

3. Telefon:

4. Faks (*):

5. E-mail (*):

(*) Nieobowiązkowo

OŚWIADCZENIE ADRESATA

Niniejszym odmawiam przyjęcia załączonego dokumentu, ponieważ nie został on sporządzony w języku dla mnie zrozumiałym ani w języku urzędowym miejsca doręczenia, ani nie dołączono do niego tłumaczenia na taki język.

Rozumiem następujący(-e) język(i):

hiszpański	☐	łotewski	☐
czeski	☐	litewski	☐
duński	☐	węgierski	☐
niemiecki	☐	maltański	☐
estoński	☐	niderlandzki	☐
grecki	☐	polski	☐
angielski	☐	portugalski	☐
francuski	☐	słowacki	☐
włoski	☐	słoweński	☐
fiński	☐	szwedzki	☐

Inny

☐ proszę określić:

Sporządzono w:

Data:

Podpis i/lub pieczęć:

PT: ...

SK: ...

SL: ...

FI: ...

SV: ...

ZAŁĄCZNIK III
TABELA PORÓWNAWCZA Z ROZPORZĄDZENIEM (WE) nr 1348/2000

Artykuły uchylone	Odpowiadające im artykuły nowego aktu
1	1
2	2
3	3
4	4
5	5
6	6
7	7
8	8
9	9
10	10
11	11
12	12
13	13
14	14
15	15
16	16
17	17
18	18
19	19
20	20
21	21
22	22
23	23
24	24

Załącznik	Załącznik I
-----------	-------------